

[Morten Lange.]

end lige netop på en forhøjelse på nogle millioner kroner. Jeg tror, vi bliver nødt til at erkende, at en lang række andre fritidsaktiviteter, som hidtil har stået uden rigtig plads i vor lovgivning, nu finder deres plads i lovgivningen vedrørende fritidsundervisning, og at en meget, meget stor del af idrættens aktiviteter i hele deres karakter er fritidsundervisning. Jeg har aldrig forstået, hvorfor man ikke i langt højere grad har søgt den egentlig undervisningsmæssige del af idrætten placeret dér, hvor den rettelig hører hjemme, nemlig under fritidsundervisningen, som jo har forholdsvis gode bevillingsmuligheder i Danmark. Jeg ved ikke rigtig hvorfor; det må skyldes lidt af de samme, skal vi sige subjektive instinkter, som i sin tid gjorde, at skytteforeningerne, gymnastikforeningerne, eller hvem det nu var, var bekymret ved tipspengene. Jeg tror nok, at når vi kulegraver dette her nærmere, vil det vise sig, at en række af idrættens forskellige aktiviteter har så meget tilfælles med anden uddannelse og undervisning, at det er en helt unormal situation, at de skal henvises til at få deres penge gennem en eller anden form for lyst til at spille i lotteriet.

Som sagt kunne jeg tænke mig en temmelig grundig revision af tipsloven og den måde, idrætten får sine midler på. Men da jeg har en vis sympati for en forøgelse af midlerne til idrætten, og da jeg med glæde ser, at finansministeren da ikke har skåret de øvrige formål helt væk, kan jeg tilsige positiv behandling af finansministerens lovforslag. Det er så meget bedre end det konservative, at det konservative nok kommer til at træde klædeligt i baggrunden i det kapløb, hvor man startede med et ganske kort forspring, som bare ikke var langt nok.

Niels Helveg Petersen: Jeg synes, hele denne sag har haft et noget trist forløb. Sagen startede, da det forlød, at regeringen agtede at fremsætte et forslag om uændret forlængelse af tipsloven. Idrættens organisationer rykkede omgående ud med en henvendelse til folketinget, hvori det blev foreslået, at idrætten ud over, hvad der tilfalder den i øjeblikket, skulle have yderligere 10 pct. af indskudsbeløbene, hvilket ville give idrætten 11 mill. kr. mere på års-

basis, 25 mill. kr. i alt. Det næste udspil kom fra det konservative folkeparti, som fremsatte et lovforslag, som vi behandler i dag, hvorefter hele overskuddet af tippingen skal tilfalde idrætten; det ville i første omgang give idrætten forøgede indkomster på 6 mill. kr. Finansministeren, der efter presseforlydender i første omgang ikke havde haft fem flade øre, fandt pludselig 5 mill. kr. og foreslår nu, at $\frac{1}{3}$ af bevillingsafgiften skal tilfalde idrætten. Der er i hele dette forløb intet at bebrejde idrættens organisationer. Det hører med i billedet, at idrættens organisationer på basis af tidligere behandling af denne lov havde grund til at nære forhåbning om at få en forøget støtte, og det ser ud til efter det oplyste, at behovet for forøget støtte til idrættens organisationer er velmotiveret. Idrætten kan så nu finde det tilfredsstillende, at den får nogle flere penge, men derimod kan hele sagens forløb ikke være tilfredsstillende for idrætten. Idrætten kan aldrig have nogen interesse i at se sine økonomiske vilkår og krav gjort til katebald i en partipolitisk strid. Tværtimod har idrætten en oplagt interesse i at blive holdt uden for en sådan strid.

Handlingsforløbet rejser det principielle spørgsmål at skabe bedre kontakt imellem de bevillende myndigheder og idrættens organisationer, således at vi kan undgå den slags ting i fremtiden. Jeg må gå ud fra, at når finansministeren i første omgang var indstillet på uændret forlængelse, skyldtes det, at han havde fået utilstrækkelig information om idrættens berettigede ønsker. Finansministeren skulle efter dette mere end nogen anden have en interesse i, at der dannedes et kontaktorgan imellem ministerier og idrætten, således at han kunne sikre sig de bedst mulige informationer og orientering.

Dagbladet Jyllands-Posten har i adskillige artikler behandlet dette spørgsmål og bl. a. fremhævet, at der på det lokale plan i en række jyske byer er dannet kontaktudvalg mellem byråd og idrætsorganisationer, og at disse kontaktudvalg fungerer særdeles tilfredsstillende. Jeg forestiller mig et kontaktudvalg, hvor ikke alene finansministeriet og idrættens organisationer, men muligvis også andre ministerier med berøringsflader til idrætten havde sæde. Hvor-